

تعریف:

تشنج نوعی فعالیت غیرطبیعی سلولهای عصبی است که گهگاه اتفاق می افتد. غالباً تشنج ها بعد از ۶ ماهگی و قبل از ۳ سالگی اتفاق می افتد و بندرت بعد از ۵ سالگی تشنج دست می دهد.

تشخیص:

تشخیص با استفاده از آزمایشات خون، نوار مغزی، کشیدن مایع مغزی نخاعی از نخاع و آزمایش آن، سی تی اسکن و ام . آر. آی امکان پذیر می باشد .

علائم ای جاد تشنج در کودک:

کودک شما به هنگام تشنج دچار تغییراتی در اندامهای مختلف بدن بشرح ذیل می شود:

تغییر رنگ، برافروختگی، تعریق، انحراف دهان به یک طرف، گازگرفتن زبان، کف کردن دهان، وجود خون دردهان، نگاه مستقیم به جلو، نگاه چشم به بالا، تنگی نفس، صدا دار شدن تنفس، بی اختیاری در ادرار و مدفوع.

درمان اورژانسی تشنج:

۱- اگر کودک شما نشسته یا ایستاده، به آرامی کودک را از صندلی پایین بیاورید. سپس بالش یا پتوی تا کرده را زیر سر وی قرار دهید.

۲- به هیچ عنوان کودک را برای جلوگیری از حرکات تشنجی محکم نگه ندارید، بلکه فقط مراقب وی باشید تا آسیب بیشتری نبیند.

۳- در هنگام تشنج، غذا یا مایعات به کودکتان ندهید.

۴- لباسهای تنگ کودک را شل کرده یا درآورید.

۵- در صورت داشتن عینک آن را بردارید.

۶- کودک خود را از هر گونه خطر یا تماس با اشیاء خطرناک و خشن دور کنید .

۷- اجازه دهید تشنج خودبخود تمام شود و اگر استفراغ رخ داد، کودک خود را به یک پهلو برگردانید.

۸- بعد از تشنج کودک را به پهلو نگه دارید و تا بهبودی کامل نزد کودکتان بمانید. تا زمان بهبودی و هوشیاری کامل غذا یا مایعات به وی ندهید ، در صورت نیاز واحد اورژانس را خبر کنید .

آموزش به والدین در مورد داروها:

۱- مصرف فنوباربیتال خواب آلودگی ایجاد می کند که به تدریج کاهش یافته و از بین می رود.

۲- دارو را بطور ناگهانی قطع نکنید چون ممکن است باعث تشدید تشنج شود.

۳- از فعالیتهایی که نیاز به هوشیاری، مهارت و دقت کامل دارد، جلوگیری کنید .

۴- در صورت مصرف داروهای فنی توئین و فنوباربیتال کودک شما باید ویتامین D و اسیدفولیک دریافت کند.

۵- داروها باید بطور منظم و بدون وقفه استفاده شوند.

۶- کودک در صورت مصرف فنی توئین ممکن است دچار تورم و شل شدگی لثه ها شود و به این دلیل به رعایت بهداشت دهان و دندانها و استفاده از مسواک های نرم و ماساژ لثه ها بوسیله جویدن آدامس اهمیت دهید.

۷- در صورت مشاهده تب ، گلودرد ، تورم غدد لنفاوی و واکنشهای پوستی بعد از مصرف فنی توئین به پزشک کودکتان اطلاع دهید .

باشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران - تهران

مرکز آموزشی درمانی امیرالمومنین (ع)

تشنج در کودکان

آموزش به بی‌مار

ATF 11/0/95.6

۳- استفاده از روشهای برقراری ارتباط غیر کلامی (بطور مثال استفاده از زبان اشاره)

۴- کمک به کودک برای تکامل ارتباط اجتماعی و تشویق وی به شرکت در فعالیتهای اجتماعی و مشاوره گروهی و فردی.

۵- تشویق کودک به بحث در مورد مشکلات خویش و گوش دادن به حرفهای او.

اقداماتی جهت جلوگیری از صدمات فیزیکی:

۱- ایجاد یک محیط امن برای کودک (در محیط اطراف کودک وسایل خطرناک وجود نداشته باشد).

۲- انتخاب وسایل بازی متناسب با توجه به سن و تواناییهای کودک که سبب صدمه به وی نگردد.

۳- تشویق کودک خود به استراحت کافی.

۴- استفاده از وسایل ایمنی مناسب (وقتی که کودک در کالسکه و یا صندلی نشسته است).

منبع: درسنامه جامع کودکان ترجمه آرزومانیانپس-پرستاری

کودکان ونگ-انتشارات بشری ۱۳۹۰

۹- در صورت استفراغ کودک خود، به پزشک اطلاع دهید، زیرا مانع از جذب دارو می شود.

۱۰- ممکن است کودکان دچار تغییر در شخصیت و بی تفاوتی نسبت به فعالیتهای مدرسه و بی توجهی به خانواده شود.

۱۱- مقدار داروهای ضد تشنج با توجه به وزن کودک شما محاسبه میشود. در صورت افزایش وزن حتماً به پزشک مراجعه کنید.

عوارض داروها:

ممکن است کودک شما در اثر مصرف داروهای ضد تشنج دچار علائمی نظیر سرگیجه، خواب آلودگی، عدم تمرکز، تاری دید و لکنت زبان شوند.

اقداماتی جهت بهتر شدن ارتباط کودک:

۱- نام نویسی کودک در یک مرکز درمانی خاص برای گفتار درمانی.

۲- استفاده از تصاویر و نوشته هایی که صحبت کردن کودک را تقویت کنند.

۳- استفاده از روشهای برقراری ارتباط غیر کلامی (بطور مثال استفاده از زبان اشاره)